

Sygn. akt **II 195/15**

1 Ds 540/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: S. A. K.

Protokolant: Andżelika Burdukiewicz

po rozpoznaniu dniach 06.05.2015 r., 16.06.2015 r., 28.07.2015 r., 11.09.2015 r., 11.09.2015 r. i 13.10.2015 r.

sprawy karnej **R. K. z d. P.**

s. J. i H. z d. K.

ur. (...) w Z.

Oskarżonego o to, że:

I. w nocy z 8 na 9 października 2014 r. w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnimi D. W. i R. M., w stosunku do których wyłączono sprawę do odrębnego rozpoznania, po uprzednim wyrwaniu klamki od drzwi kierowcy oraz wyłamaniu nieustalonym bliżej narzędziem wkładki zamka w drzwiach i wyłamaniu szyby bocznej przesuwanowej w pojeździe V. (...) nr rej. (...), a nadto uszkodzeniu stacyjki, zabrał z jego wnętrza w celu przywłaszczenia nawigację Tom Tom wraz z 2 przewodami USB oraz panel radioodtwarzacza samochodowego m-ki B. o łącznej wartości ok. 1000 zł, a nadto usiłował dokonać kradzieży w/w pojazdu o wartości 30 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność pokonania jego zabezpieczenia w postaci blokady skrzyni biegów, czym działał na szkodę A. P., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa podobne, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 21 czerwca 2005 r. sygn. IIK 220/05 za czyny z art. 279 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 21 lipca 2006 do 21 lipca 2010 r.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

II. w nocy z 8 na 9 października 2014 r. w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnimi D. W. i R. M., w stosunku do których wyłączono sprawę do odrębnego rozpoznania, poprzez wyłamanie nieustalonym bliżej narzędziem wkładki zamka w drzwiach i podważanie szyby w oknie samochodu m-ki A. (...) nr rej. (...) usiłował dostać się do wnętrza przedmiotowego pojazdu o wartości około 20.000 zł w celu dokonania jego zaboru w celu przywłaszczenia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność pokonania jego zabezpieczenia, czym działał na szkodę J. S., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt. I aktu oskarżenia,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

III. w nocy z 8 na 9 października 2014 r. w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnimi D. W. i R. M., w stosunku do których wyłączono sprawę do odrębnego rozpoznania, poprzez wyłamanie nieustalonym bliżej narzędziem wkładki zamka w drzwiach samochodu m-ki S. (...) nr rej. (...) usiłował dostać się do wnętrza przedmiotowego pojazdu o wartości około 20.000 zł w celu dokonania jego zaboru w celu przywłaszczenia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z

uwagi na niemożność pokonania jego zabezpieczenia, czym działał na szkodę T. P. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w pkt I aktu oskarżenia,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,

IV. w nocy z 8 na 9 października 2014 r. w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z N. K. (1) oraz nieletnimi D. W. i R. M., w stosunku do których wyłączono sprawę do odrębnego rozpoznania, zabrał w celu przywłaszczenia pojazd marki M. (...) nr rej. (...) wartości 4000 zł, czym działał na szkodę na szkodę R. i T. B., przy czym czynu tego R. K. dopuścił się będąc uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa podobne, a w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 21 czerwca 2005r. sygn.. IIK 220/05 za czyny z art. 279 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i inne na karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 21 lipca 2006 do 21lipca 2010 r.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. oskarżonego R. K. uznaje za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów, opisanych w pkt I, II i III części wstępnej wyroku, ustalając, że oskarżony był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie sygn. akt IIK 220/05 m.in. za czyny z art. 279 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i inne, za które wymierzono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, tj. czynów stanowiących występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. oraz z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., przy przyjęciu działania w warunkach ciągu przestępstw, i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. oskarżonego R. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy orzeczone w pkt 1 i 2 wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych zapisanych w księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim pod poz. 167/14 nr 1-3,

5. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzeka zwrot dowodów rzeczowych zapisanych w księdze przechowywanych przedmiotów Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim pod poz. 167/14: R. K. – nr 4, R. M. - nr 5, D. W. – nr 6,

6. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. G. kwotę 516,60 zł, w tym kwotę 96,60 zł stanowiącą stawkę podatku od towarów i usług, tytułem nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu,

7. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 195/15

UZASADNIENIE

Oskarżony R. K. (nazwisko rodowe: P.) jest 35- letnim mieszkańcem Z.. Nigdzie nie pracuje, jest ojcem jednego dziecka.

(dowód: dane dot. oskarżonego R. K. – k.72 akt IIK 134/15)

W dniu 8 października 2014 r. oskarżony zabrał do swojego samochodu marki V. (...) 17-letnią N. K. (1), 14-letniego D. W. oraz 13-letnią R. M.. W bagażniku samochodu trzymał moduł elektryczny, umożliwiający uruchomienie samochodu bez oryginalnego klucza, śrubokręt oraz metalową rozkładaną pałkę policyjną. Początkowo jeździł po Z., a następnie udał się do L.. Oskarżony wraz z D. W. ustalili, że ukradną samochód, a w drodze powrotnej samochód oskarżonego poprowadzi D. W.. Po zatrzymaniu się w L. oskarżony wraz z D. W. zauważyli wysiadającą z samochodu marki A. kobietę. Oskarżony R. K. oraz D. W. nakłonili dziewczyny, aby uderzyły ją pałką w głowę i zabrały kluczyki od samochodu. N. K. (1) i R. M. początkowo udały się za kobietą, później jednak odstąpiły od zaatakowania jej.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. K. - k.27, zeznania świadków: D. W. – k.65, 124v akt IIK 134/15, N. K. (1) – k.22-23, k.117v-118, R. M. – k.170v, k.40v akt IIK 134/15, protokół okazania rzeczy – k.100-101 akt IIK 134/15)

Następnie oskarżony wraz z pasażerami udał się do Ś.. W nocy z 8 na 9 października 2014 r., widząc należący do A. P., samochód marki V. (...) nr rej. (...), postanowił wraz z D. W. i R. M. go ukraść. Zabrał ze sobą „kostkę”, informując, że odpala się nią samochód bez kluczyków.

Drzwi samochodu były zamknięte, więc oskarżony nieustalonym narzędziem wyrwał klamkę oraz wyłamał wkładkę z zamka w drzwiach. Następnie wyłamał boczną przesuwową szybę i wraz z R. M. dostał się do wnętrza pojazdu. Po nieudanej próbie uruchomienia pojazdu zabrali w celu przywłaszczenia nawigację Tom-tom wraz z dwoma przewodami USB oraz panel radioodtwarzacza samochodowego m-ki B.. Wartość ukradzionego mienia wynosiła 1000 zł. Z uwagi na blokadę skrzyni biegów oskarżonemu nie udało się dokonać kradzieży pojazdu o wartości 30 000 zł. Właściciel odzyskał skradzione rzeczy.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. K. - k.72 akt IIK 134/15, k.27, zeznania świadków: E. P. – k.43-44 akt IIK 134/15, k.115v, A. P. - k.50v akt IIK 134/15, k.116-116v, D. W. – k.65 akt IIK 134/15, N. K. (1) – k. 24, k.117v-118, R. M. – k.170v, k.41 akt IIK 134/15, protokoły oględzin rzeczy– k.45-46, 54-55 akt IIK 134/15, pokwitowanie – k.102 akt IIK 134/15)

Następnie oskarżony wraz z D. W. i R. M. postanowili ukraść samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) o wartości około 20 000 zł, należący do J. S.. W tym celu oskarżony nieustalonym bliżej narzędziem wyłamał wkładkę zamka w drzwiach i podważył szybę w oknie samochodu, usiłując dostać się do jego wnętrza. Z uwagi na niemożność pokonania jego zabezpieczenia zamierzonego celu nie osiągnęli.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K. - k.28, zeznania świadków: R. M. – k.40v-41 akt IIK 134/15, J. S. – k.128 akt IIK 134/15, k. 116v)

Następnie oskarżony wraz z z D. W. i R. M. postanowili ukraść samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...) o wartości około 20 000 zł, należący do T. P. (1). W tym celu oskarżony nieustalonym bliżej narzędziem wyłamał wkładkę zamka w drzwiach, usiłując dostać się do jego wnętrza. Z uwagi na niemożność pokonania zabezpieczenia, zamierzonego celu nie osiągnęli.

(dowód: zeznania świadków: T. P. (1) – k. 148v, k.128 akt IIK 134/15, R. M. – k.170v, k.40v-41 akt IIK 134/15)

Tego samego dnia, jeżdżąc po Ś., D. W. zauważył należący do T. B. i R. B. otwarty samochód marki M. (...) o nr rej. (...) o wartości 4000 zł. Oskarżony postanowił go ukraść i zaprowadzić do Z.. Swój samochód postanowił zostawić na parkingu i wrócić po niego dnia następnego. Aby nie robić hałasu oskarżony wraz z D. W., R. M. i N. K. (1) wypchnęli samochód z zatoczki. Następnie wsiadł za kierownicę i odjechał kilka kilometrów. Po zamianie miejscami z D. W., zmienili plany, że do Z. wrócą dwoma samochodami. Wracając do miejsca zaparkowania V. (...) zostali zatrzymani przez patrol Policji. Podczas przeszukania pojazdu marki M. funkcjonariusze Policji ujawnili panel przedni radia (...) – R52, nawigację Tom-tom wraz z zasilaczem samochodowym, przewód USB z oznaczeniem LG oraz pilota z napisem A..

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K. - k. 27-28, zeznania świadków: T. B. – k. 17-17v, 31v-32 akt IIK 134/15, D. W. – k.117, k.65, 124v akt IIK 134/15, N. K. (1) – k.24, R. M. – k.170v, k.41 akt IIK 134/15, D. S. – k.103v-104

akt IIK 134/15, P. K. – k.105v-106 akt IIK 134/15, protokoły: oględzin rzeczy i przeszukania – k.21v-22, 25-27 akt IIK 134/15)

Oskarżony R. K. był wielokrotnie karany za czyny z art. 289 § 2 k.k., art. 276 k.k., art. 291 § 1 k.k., art. 158 § 1 k.k., art.190 § 1 k.k., art. 258 § 3 k.k., art. 264 § 3 k.k., art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz trzykrotnie wyrokami sądów w Niemczech m.in. za paserstwo i kradzież. Orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie sygn. akt II K 250/05 m.in. za czyny z art. 279 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności, z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, oskarżony odbył w okresie od 21 lipca 2006 r. do 21 lipca 2010 r.

(dowód: informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k.104-107, odpisy wyroków – k.139-149 akt IIK 134/15)

Oskarżony R. K., przesłuchany podczas postępowania przygotowawczego w dniu 10 października 2014 r. przyznał się do dokonania kradzieży m. oraz usiłowania kradzieży V. (...). Wyjaśnił, że chłopak, który z nim był, odjechał m., chcąc się przejechać. Jechał niebezpiecznie, więc oskarżony postanowił odstawić samochód na miejsce (k.31). Nadto wyjaśnił, że przyjechał do Ś., poproszony przez nieletniego współsprawcę, któremu chciał pokazać góry. Wzięli m., ponieważ były w nim kluczyki. Wyjaśnił ponadto, że skradzione rzeczy przyniosły dziewczyny z otwartego auta. Przesłuchany w dniu 16 grudnia 2014 r. oskarżony wyjaśnił, że włamania do V. (...) dokonał razem z R. M.. Najpierw wylał zamek w drzwiach i stacyjce, później wypchnął okno do środka. Najpierw weszła dziewczyna, a następnie oskarżony, aby uruchomić samochód. Odstąpił od kradzieży, gdy po włamaniu stacyjki stwierdził, że w samochodzie jest blokada skrzyni biegów, której nie pokona. Wyjaśnił, że kradzieży rzeczy z pojazdu dokonała R. M.. Wyjaśnił również, że wyjeżdżając ze Z. miał zamiar ukraść samochód. D. W. zabrał, aby prowadził jego samochód, a sam zamierzał odjechać skradzionym. M. wypatrzył D. W.. Wówczas oskarżony postanowił go ukraść i zawieźć do Z.. Początkowo zaplanował, że swój samochód zostawi na parkingu, a następnego dnia wróci po niego. Po kilku kilometrach zmienili plany i postanowili wrócić do Z. dwoma samochodami, z których jeden prowadziłby oskarżony, a drugi D. W.. Po drodze doszedł do wniosku, że odstawi samochód tam, skąd go zabrał, ponieważ nie miałby co z nim zrobić. Oskarżony potwierdził również, że zamierzał dokonać kradzieży A. (...) koloru zielonego. Widząc podłączony alarm, odstąpił od włamania. Zaprzeczył, aby wylał zamek w drzwiach oraz, aby próbował dokonać kradzieży S.. Oskarżony złożył mimo to wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wymierzenie za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. - kary 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto wymierzenie kary łącznej 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności (k.26-27). Oskarżony cofnął ww. wniosek. Przesłuchany przed Sądem oskarżony przyznał się do kradzieży m., który „był wystawiony na układ”, nie przyznał się do popełnienia pozostałych trzech czynów. Wyjaśnił, że nie zamierzał dokonać kradzieży V. (...), ponieważ do jego kradzieży konieczny jest specjalistyczny sprzęt (k.33v).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego R. K., nieprzyznającego się, bądź przyznającego się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów. Są one bowiem niekonsekwentne, nielogiczne i sprzeczne z materiałem dowodowym w postaci zeznań świadków: N. K. (1) oraz złożonych przez D. W. i R. M. w postępowaniu przygotowawczym. Oskarżony bowiem podczas kolejnych przesłuchań raz przyznawał się do zamiaru kradzieży m., innym razem – do krótkotrwałego użycia i dobrowolnego odstawienia na miejsce. Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego stanowią przyjętą przez niego linię obrony. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, że wyjeżdżając ze Z. miał zamiar ukraść jakiś samochód. Znajdują one bowiem potwierdzenie w zeznaniach świadka N. K. (1) oraz R. M.. Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, że razem z R. M. dostał się do wnętrza pojazdu marki V. (...), a następnie wylał stacyjkę, próbując go uruchomić. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że w próbie dokonania kradzieży tegoż samochodu towarzyszyła mu wyłącznie R. M.. Są one bowiem sprzeczne zarówno z zeznaniami świadka N. K. (1), jak i R. M., z których wynika, że w próbie kradzieży tegoż samochodu aktywnie brał udział D. W.. Sąd również nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że nie brał udziału w kradzieży przedmiotów z V. (...). Są one bowiem sprzeczne z zeznaniami świadka R. M., że to oskarżony wraz z D. W. zabrali

z pojazdu radio, nawigację wraz z zasilaczem, przewód USB z oznaczeniem oraz pilota, a następnie przekazano je dziewczynie. Wyjaśnienia oskarżonego, że zamierzał dobrowolnie odstawić na miejsce m. są sprzeczne z wzajemnie się uzupełniającymi zeznaniami świadków N. K. (1) oraz R. M., że zamierzali wrócić do Ś. po zaparkowany samochód oskarżonego, którym N. K. (1) wraz z oskarżonym pojadą do Z., m. zaś - D. W. wraz z R. M..

Również wyjaśnienia oskarżonego, w których zaprzecza, aby próbował dokonać kradzieży samochodów marki S. (...) oraz A. (...) są sprzeczne z wzajemnie się uzupełniającymi zeznaniami zarówno świadków N. K. (1) i R. M., jak i J. S. i T. P. (1), z których wynika, że w nocy z 8 na 9 października 2014 r. próbowano się włamać do należących do nich samochodów. Wyjaśnienia oskarżonego, że nie zamierzał ukraść „busa”, ponieważ potrzebny jest do tego specjalistyczny sprzęt są sprzeczne z wcześniejszymi wyjaśnieniami oskarżonego, że po wyłamaniu stacyjki, zobaczył, że w samochodzie jest blokada skrzyni biegów, uniemożliwiająca uruchomienie pojazdu. Ta okoliczność zmusiła oskarżonego do odstąpienia od kradzieży V. (...).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka N. K. (1). Są one bowiem logiczne i konsekwentne. Znajdują ponadto potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego złożonych w dniu 16 grudnia 2014 r. oraz złożonych w postępowaniu przygotowawczym zeznaniach świadków R. M. i D. W.. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka R. M., złożonym w postępowaniu przygotowawczym, dotyczącym prób kradzieży pojazdów marki S., A. (...), V. (...) oraz kradzieży m.. Znajdują one bowiem potwierdzenie częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego, jak i zeznaniach świadków N. K. (1) T. B., E. i A. P., J. S., T. P. (2) oraz protokołu oględzin pojazdu. Sąd nie dał wiary zeznaniom tegoż świadka, że nie wchodziła do samochodu marki M.. Są one bowiem sprzeczne z zeznaniami świadka N. K. (2), że D. W. w trakcie próby kradzieży m. poinformował ją, że R. M. weszła przez okno do samochodu i próbowała otworzyć od wewnątrz samochód oskarżonemu. Również oskarżony R. K. wyjaśnił w postępowaniu przygotowawczym, że najpierw do samochodu weszła R. M., a następnie on, aby uruchomić pojazd.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka R. M., złożonym przed Sądem, że do m. weszła sama i wyniosła skradzione rzeczy. W tej części są one bowiem niekonsekwentne oraz sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonego. Zdaniem Sądu świadek R. M. początkowo, z obawy o konsekwencje prawne, próbowała umniejszyć swój udział w zdarzeniach, później jednak zdecydowała się, z uwagi na wiek, przejąć winę na siebie. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. W., złożonym w postępowaniu przygotowawczym, dotyczącym kradzieży m.. Znajdują one bowiem potwierdzenie zarówno w wyjaśnieniach oskarżonego, jak i zeznaniach świadków N. K. (1) i R. M.. Sąd nie dał wiary zeznaniom tegoż świadka w części, w której zaprzecza udziałowi w próbie kradzieży V. (...). Pozostają one bowiem w sprzeczności z zeznaniami świadka N. K. (1), że oskarżony wraz z pozostałymi osobami upatrzyli samochód i zdecydowali się go ukraść oraz R. M., że w próbie kradzieży ww. pojazdu brał udział również D. W..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków E. P., A. P., T. B., J. S. oraz T. P. (1). Znajdują one bowiem potwierdzenie częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego oraz zeznaniach N. K. (1), D. W. i R. M..

Sąd dał wiarę wzajemnie się uzupełniającym zeznaniom świadków D. S. oraz P. K., dotyczących zatrzymania skradzionego m. prowadzonego przez R. K.. Znajdują one bowiem potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego oraz zeznaniach N. K. (1), D. W. i R. M..

Zeznania świadków I. W., J. W., A. M. oraz I. W. nie wniosły istotnych okoliczności do sprawy.

Sąd dał wiarę dowodom w postaci informacji z Krajowego Rejestru Karnego, odpisów wyroków oraz protokołów oględzin rzeczy, przeszukania, zatrzymania rzeczy, okazania rzeczy, pokwitowania, albowiem ich autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony. Zgodnie z art. 279 § 1 k.k., kto kradnie z włamaniem podlega karze pozbawienia wolności od 1 roku do lat 10.

W myśl art. 64 § 1 k.k., jeżeli sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany, sąd może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Zgodnie zaś z art. 64 § 2 k.k., jeżeli sprawca uprzednio skazany w

warunkach art. 64 § 1 k.k., który odbył łącznie co najmniej rok kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości lub części ostatniej kary popełnia ponownie umyślne przestępstwo m.in. kradzieży z włamaniem, sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a może ją wymierzyć do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Podkreślenia jednocześnie wymaga, że współsprawstwo w kradzieży polega nie tylko na osobistym, fizycznym zabieraniu rzeczy. Czasem sprawcy dzielą się rolami. Obserwacja miejsca zdarzenia, umożliwienie dostania się do wnętrza pojazdu, wspólne przeniesienie rzeczy w wybrane miejsce, w sytuacji, gdy sprawcy mają pełną świadomość planowanego przestępstwa, stanowi, współsprawstwo w kradzieży, czy kradzieży z włamaniem. Sąd uznał zatem, że oskarżony R. K. w nocy z 8 na 9 października 2014 r. w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnimi D. W. i R. M., w stosunku do których wyłączono sprawę do odrębnego rozpoznania, po uprzednim wyrwaniu klamki od drzwi kierowcy oraz wyłamaniu nieustalonym bliżej narzędziem wkładki zamka w drzwiach i wyłamaniu szyby bocznej przesuwowej w pojeździe V. (...) nr rej. (...), a nadto uszkodzeniu stacyjki, zabrał z jego wnętrza w celu przywłaszczenia nawigację Tom Tom wraz z 2 przewodami USB oraz panel radioodtwarzacza samochodowego m-ki B. o łącznej wartości ok. 1000 zł, a nadto usiłował dokonać kradzieży w/w pojazdu o wartości 30 000 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność pokonania jego zabezpieczenia w postaci blokady skrzyni biegów, czym działał na szkodę A. P., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa podobne, w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie sygn. akt IIK 220/05 m.in. za czyny z art. 279 § 1 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i inne, za które wymierzono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 21 lipca 2006 do 21 lipca 2010 r. Powyższe wyczerpało znamiona czynu z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Nadto oskarżony R. K. w nocy z 8 na 9 października 2014 r. w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnimi D. W. i R. M., w stosunku do których wyłączono sprawę do odrębnego rozpoznania, poprzez wyłamanie nieustalonym bliżej narzędziem wkładki zamka w drzwiach i podważanie szyby w oknie samochodu m-ki A. (...) nr rej. (...) usiłował dostać się do wnętrza przedmiotowego pojazdu o wartości około 20 000 zł w celu dokonania jego zaboru w celu przywłaszczenia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność pokonania jego zabezpieczenia, czym działał na szkodę J. S., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych przy pierwszym z przypisanych mu czynów, wyczerpując znamiona czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Nadto oskarżony R. K. w nocy z 8 na 9 października 2014 r. w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z nieletnimi D. W. i R. M., w stosunku do których wyłączono sprawę do odrębnego rozpoznania, poprzez wyłamanie nieustalonym bliżej narzędziem wkładki zamka w drzwiach samochodu m-ki S. (...) nr rej. (...) usiłował dostać się do wnętrza przedmiotowego pojazdu o wartości około 20 000 zł w celu dokonania jego zaboru w celu przywłaszczenia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na niemożność pokonania jego zabezpieczenia, czym działał na szkodę T. P. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonych przy pierwszym z przypisanych mu czynów. Powyższe wyczerpało znamiona czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

Nadto oskarżony R. K. w nocy z 8 na 9 października 2014 r. w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z N. K. (1) oraz nieletnimi D. W. i R. M., w stosunku do których wyłączono sprawę do odrębnego rozpoznania, zabrał w celu przywłaszczenia pojazd marki M. (...) nr rej. (...) wartości 4000 zł, czym działał na szkodę na szkodę R. i T. B., przy czym czynu tego R. K. dopuścił się będąc uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa podobne, w warunkach powrotu do przestępstwa określonych przy pierwszym z przypisanych mu czynów, którą odbył w okresie od 21 lipca 2006 r. do 21 lipca 2010 r., wyczerpując znamiona występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Niewątpliwie oskarżony działał przy tym umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Sąd uznał, iż stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu R. K. czynów jest znaczny. Oskarżony naruszył bowiem dobro, jakim jest mienie. Sąd nie znalazł okoliczności łagodzących w stosunku do oskarżonego. Jako okoliczność obciążającą oskarżonego Sąd uznał jego wcześniejszą wielokrotną karalność, konsekwentną realizację zamierzonych celów, a w szczególności cyniczne wykorzystanie w przestępczym procederze osób małoletnich.

Ustalając, że I, II i III z zarzuconych oskarżonemu czynów zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Uznał przy tym Sąd, że przepisy art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu ustawy sprzed 1 lipca 2015 r., pozwalające uznać za ciąg przestępstw i wymierzyć jedną karę za kilka czynów, bez konieczności uznania w niniejszej sprawie za popełnione z wykorzystaniem takiej samej sposobności, są względniejsze dla sprawy. Za czwarty z zarzuconych oskarżonemu czynów Sąd wymierzył oskarżonemu karę w 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Z uwagi na popełnienie zarzuconych oskarżonemu czynów w krótkim odstępie czasu, Sąd uznał za zasadne wymierzenie oskarżonemu kary łącznej 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności na zasadzie zbliżonej do absorpcji. Sąd uznał, iż zarówno wymierzone kary jednostkowe, jak i kara łączna, są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynów. Kara łączna pozbawienia wolności spełni cele prewencji ogólnej oraz wpłynie zapobiegawczo w stosunku do oskarżonego R. K..

Analizując wszystkie okoliczności sprawy, a w szczególności dotychczasowy sposób życia oskarżonego R. K., Sąd uznał, iż zarówno w oparciu o przepisy obowiązujące przed 1 lipca 2015 r., a tym bardziej przepisy aktualne, nie zachodzą wobec niego przesłanki dla zastosowania środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby. Zdaniem Sądu oskarżony jest osobą zdemoralizowaną, prowadzącą pasożytniczy tryb życia, dla której przestrogi nie stanowiły wcześniejsze skazania oraz izolacja więzienna, nie wahając się wciągnąć do przestępczych działań trzynasto-, czternastoletnich dzieci. Brak jest zatem podstaw do postawienia mu pozytywnej prognozy kryminologicznej. Z uwagi na ustalenie, że zabezpieczone w sprawie dowody rzeczowe w postaci modułu elektrycznego, metalowego przedmiotu – klucza oraz metalowej rozkładanej pałki policyjnej z napisem (...) były przeznaczone do popełnienia przestępstw, Sąd orzekł ich przepadek poprzez zniszczenie. Uznając, że zabezpieczone w sprawie trzy pary obuwia sportowego są zbędne dla postępowania karnego, Sąd orzekł ich zwrot osobom uprawnionym. W przedmiotowej sprawie Sąd wyznaczył oskarżonemu obrońcę z urzędu w osobie adwokat E. G.. Biorąc pod uwagę, że obrona z urzędu nie została opłacona, na wniosek obrońcy, zasądzono od Skarbu Państwa kwotę 516,60 zł, w tym kwotę 96,60 zł tytułem podatku od towarów i usług. Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego R. K., fakt, że obecnie odbywa karę pozbawienia wolności w innej sprawie, Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.